

можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [4].

Системний підхід до проблеми протидії корупції обумовлює виокремлення таких стратегічних напрямів антикорупційної політики:

- інформаційно-дослідна діяльність;
- правотворча діяльність;
- інституційно-установча діяльність;
- контрольна-наглядова діяльність;
- правоохоронна діяльність;
- профілактична діяльність;
- виховна діяльність.

Отже, стратегія протидії корупції є важливим структурним елементом антикорупційної діяльності держави. При відсутності стратегічних концептуальних ідей і цілей, принципів і пріоритетів, довгострокових загальнодержавних програм, заснованих на якісному науковому підґрунті, не може бути ніякої антикорупційної діяльності, – а лише створюватись її видимість. У межах стратегічних напрямів антикорупційної діяльності розвивається антикорупційна поведінка, яка передбачає розроблення конкретних завдань і способів їх вирішення. Системне поєднання стратегічних напрямів протидії корупції є запорукою ефективності антикорупційної діяльності держави.

Список використаних джерел

1. Гвоздецький В. Д. Лобізм і корупція в Україні: проблеми протидії / В. Д. Гвоздецький // Європейські перспективи. – 2011. - № 2. – Ч. 2. – С. 138–143.
2. Степашин С. В. Против криминализации / С. В. Степашин // России Российская юстиция. – 1999. - № 1. – С. 2.
3. Зелинский А. Ф. Криминальная психология / А. Ф. Зелинский // Научно-практическое издание. – Юринком Интер. – 1999. – 240 с.
4. Закон України “Про запобігання корупції” від 14.10.2014 № 1700-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>

Дацків В.
*студент магістратури юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри
кримінального права та процесу ТНЕУ Олійничук Р.П.*

ПРОБЛЕМА ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сучасні екологічні проблеми, глобальні зміни клімату та їхні наслідки викликають гостру стурбованість свідомої частини суспільства та зумовлюють прийняття невідкладних рішень щодо боротьби зі злочинами проти довкілля.

Конференція ООН у Парижі, що відбулася наприкінці 2015 року, засвідчила значне занепокоєння її учасників, включаючи 147 глав держав і урядів, та необхідність розроблення й імплементації комплексу дій, спрямованих на захист нашої планети. Конференція ООН з питань клімату 2015 року проходила в Парижі 29 листопада – 12 грудня 2015 року. Це 21-ша конференція, присвячена кліматичним змінам, яка проводилась в межах Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (COP 21) і 11-та – в рамках наради сторін за Кіотським протоколом (CRP-11). Цей міжнародний саміт відбувся у виставковому комплексі Парижу Ле Бурже. Мета конференції – підписання міжнародної угоди щодо підтримки збільшення середньої температури планети на рівні нижче 2 С, угода стосуватиметься всіх країн [1].

У даному контексті велике значення мають заходи як економічного, політичного, так і правового характеру на міжнародному та національному рівнях. Останні повинні включати удосконалення законодавства у сфері екологічної безпеки і, зокрема, його кримінальної складової з метою ефективної протидії злочинам проти довкілля. При цьому домінуюче значення має оптимізація кримінальної відповідальності за екологічні злочини.

У системі кримінально-правової відповідальності особливе місце займають злочини проти довкілля, які можна визначити як передбачені кримінальним законом суспільно небезпечні діяння чи бездіяльність, що посягають на навколишнє природне середовище чи його окремі сфери (повітря, землю, надра, води тощо). Відповідно до ст. 13 Конституції України всі природні багатства нашої країни – “земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об’єктами права власності Українського народу” [2]. Водночас ст. 66 Конституції України зобов’язує кожного громадянина не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині, відшкодовувати завдані ним збитки [2]. Кримінальна відповідальність за злочини проти довкілля передбачена Розділом VIII Кримінального кодексу (КК) України [3].

Найбільш точним видається визначення кримінальної відповідальності, яке запропонував Ю. В. Баулін на підставі дослідження чинного КК України, – “це передбачені Кримінальним кодексом обмеження прав та свобод особи, яка вчинила злочин, що індивідуалізуються в обвинувальному вирокі суду і здійснюються спеціальними органами виконавчої влади держави” [4, с. 28]. Тобто провідний вчений вважає, що кримінальна відповідальність – це обмеження прав та свобод винної особи.

Отже, можна зробити висновок, що за злочини проти довкілля законодавець повинен передбачити такі обмеження прав і свобод винної особи (винних осіб), які б надійно запобігали вчиненню злочинів у даній сфері. При встановленні оптимальної кримінальної відповідальності превентивного характеру важливе значення має вивчення світового досвіду, особливо тих країн, які мають багато спільного із Україною.

Список використаних джерел

1. Конференція ООН з питань клімату 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki_2015, <http://www.dw.com/uk>

2. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
3. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001р. № 2341-III. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
4. Кримінальне право України: Загальна частина : підручник / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. – 4-те вид., переробл. і допов. – Х. : Право, 2010. – 456 с.

***Зарівна Д., Васко К.**
студенти II курсу юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
економічної безпеки
та фінансових розслідувань Олійничук Р.П.
Консультант з англійської мови: к.ф.н., доцент
кафедри іноземних мов Пятничка Т.В*

KIDNAPPING OF CHILDREN IN UKRAINE

Kidnapping is a global and historic issue. There are many causes of it. Unemployment, poverty, religion, politics, illiteracy, and corruption are among them. Some people have made a lot of money this way and some have taken it as their businesses. The rate of kidnapping in Europe, North, South America, and even Ukraine attracts attention of public institutions all over the globe.

Kidnapping is a criminal offense consisting of the unlawful taking and carrying away of a person by force or fraud or the unlawful seizure and detention of a person against his will. The principal motives for kidnapping are to subject the victim to some form of involuntary servitude, to expose him to the commission of some further criminal act against his person, or to obtain ransom for his safe release. More recently, kidnapping for the purpose of extortion has become a tactic of political revolutionaries or terrorists seeking concessions from a government. In all countries, it is considered a grave offense punishable by a long prison sentence or death [4].

Modern criminal law interpretes the concept of "kidnapping of children" differently [3]. N.E. Martynenko, one of the researchers of the issue, thinks that abduction of a person is "socially dangerous intentional act aimed at removing a person from the permanent place of residence; and forcibly keeping her in an unknown place for relatives and law enforcement agencies". According to the definition, the actions of two types are considered: the first one, aimed at removing a person from the place of his permanent residence; the second - on the forced abstinence of them in an unknown place for their loved ones and law enforcement agencies [2, p. 63].

According to the Criminal Code, the following characteristics of child kidnappings are outlined:

- 1) In criminal law kidnapping is the illegal confinement of a person against his will;
2. Due to statistics, every day in Ukraine 16 children are abducted;
3. As a rule, private entrepreneurs and their close relatives are victims of criminals;